

[Svend Haugaard.]

meget betydelig statsstøtte. Den bliver udsendt på dansk til danske bureauer, vistnok også danske færger, og udleveres altså her i landet og antagelig også på andre sprog i andre lande. Jeg vil gerne bringe et ganske kort citat fra denne turistpjece. Der står:

„Tyskland omfatter ifølge grænserne fra 1937 et areal på 470.000 km². Det ligger mellem 47. og 55. nordlig breddegrad og 6. og 23. østlig længdegrad.“

Og videre står der:

„Mens den østlige del mellem Oder og Memel for tiden er under polsk, henholdsvis sovjetrussisk, administration og de midterste landsdele mellem Thüringerwald og Harzen på den ene side og Oder og Neisse på den anden side står under sovjetisk indflydelse, er de vestligt orienterede landsdele mellem Nordsøen og Alperne sammensluttet i Forbundsrepublikken Tyskland“.

Vi har jo før set en række „Dreigeteilt — niemals“-skilte i Vesttyskland, og vi har set kort over Stortyskland i jernbanevognene, men det har været til indendørsbrug, og jeg har haft indtryk af, at det ligesom var på retur. Nu ser vi så denne politiske agitation, som er rettet udadtil til nabolandene, og som på den måde i allerhøjeste grad kan være skadelig for den afspænding, som vi alle sammen ønsker.

Jeg har ønsket at rejse dette spørgsmål her, dels i håb om at regeringen ved passende lejligheder, på passende sted vil gøre en bemærkning om, at det er en uheldig fremgangsmåde, dels for at gøre pressen opmærksom på det og endelig for at opfordre de organisationer, der herhjemme modtager denne pjece og leverer den videre, til at returnere den som uegnet til sit formål.

Hanne Reintoft: Af rapporterne fra NATO-arbejdet i 1966 og 1967 kan man få det indtryk, at det er den fremherskende tanke, at der skal kunne skabes sikkerhed i Europa, før det tyske spørgsmål løses — formelt siger man: før tysk genforening kan finde sted. Man har fra dansk side vel ikke stillet sig helt afvisende i den forbindelse over for tanken om en konference om europæiske sikkerhedsproblemer, men nogen effektiv indsats for at bringe tanken ud i livet har man på ingen måde øjnet, hvilket jeg

beklager og jo desværre i dag har fået bekræftet af udenrigsministerens henholdende bemærkninger.

Med den situation, der for øjeblikket er i Europa, vil jeg gerne her så kraftigt som muligt understrege, at det aldrig siden 1945 har været så vigtigt som i dag at få grænserne endeligt fastlagt i Centraleuropa, at få anerkendt Oder-Neisse grænsen, at få anerkendt DDR og dermed grænsen mellem de to Tysklænder og endelig at få anerkendt Münchentraktatens ulovlighed. Vesttysklands vægring herved er man tilbøjelig til at overse fra flere sider i denne sal trods de ulykker, den har forvoldt både før og nu. Alle europæiske lande vil have gavn af en afklaring på de her nævnte områder, og det ville falde nok så godt i smag med den megen snak, der har været i dag om suveræniteten for det enkelte land.

Lad mig om relationerne til DDR sige, at vi jo ikke har set nogen lettelse i pas- og rejseforhold, men jeg kan forstå, at den socialdemokratiske ordfører nu mener, at der vil være flertal for at få gennemført det. Jeg vil samtidig gøre hr. Per Hækkerup opmærksom på, at det flertal har der også været tidligere.

Hvis man mener noget med disse udsagn også fra radikal side, synes jeg, vi i dag skulle omsætte ord til aktiv handling; hvis det ikke er andet end ordgyderi, vil det virke ret afslørende for folkettinget. I øvrigt kan vi jo lige så godt konstatere, at vi har gode handelsforbindelser med DDR. Næst efter Sovjetunionen er DDR vor største handelspartner i Østeuropa. For nylig kunne den danske ambassadør i Moskva sætte sit navn lige under DDRs underskrift ved undertegnelse af ikke-spredningsaftalen for atomvåben, som derimod vor militære partner Vesttyskland nægtede at underskrive. Jeg kan heraf slutte, at Danmark og DDR har fælles synspunkter med hensyn til betydningen af samhandel og på dette område af sikkerhedspolitikken.

Alle her udviser jo en forbløffende interesse for og kendskab til den interne politik i Østeuropa. Jeg skal derfor koncentrere mig et øjeblik om forholdene i forbundsrepublikken, som man er tilbøjelig til at gå lidt lettere hen over.

Som nævnt har Vesttyskland ikke villet underskrive ikke-spredningstraktaten for